

Vančurův román *Konec starých časů* vyšel po prvé v roce 1934 jako 10. svazek *Spisů Vladislava Vančury* a 61. svazek sbírky krásné prózy *Úroda* v Praze v nakladatelství Melantrich. Téhož roku tam vyšlo i druhé vydání. Po třetí vyšel až po smrti autorově r. 1947 jako 13. svazek *Díla Vladislava Vančury* pořádaného Janem Mukařovským a Ivanem Olbrachtem pro nakladatelství *Družstevní práce, Melantrich a Svoboda*. Vychází tedy v našem vydání po čtvrté.

Při úpravě textu, který vychází z vydání prvního (druhé vydání bylo vlastně dotiskem prvního), jsme se řídili zásadami, podle nichž jsme připravovali text všech předcházejících svazků, vycházejících v tomto vydání *Spisů*. Měníme je však pokud jde o interpunkci. Nenašli jsme totiž ve Vančurově způsobu užívání interpunkčních znamének, především čárek, jasný záměr, který by odůvodňoval jeho nevyrovnanost a nejednotnost. Nadto nám dosvědčil Vančurův literární i osobní přítel spisovatel Karel Nový, že užívání čárek bylo pro Vančuru věcí celkem vedlejší a že na jeho správnost nekladl vůbec váhu. Proto vnášíme do Vančurovy interpunkce systém, který odpovídá dnešnímu pravopisnému usu. I užívání jiných interpunkčních znamének přizpůsobujeme dnešním zvyklostem. Také velká písmena po interpunkčních znaménkách píšeme podle dnešního zvyku. Necháváme malá písmena jen po vykřičníku nebo otazníku ve výrazech emocionálně zbarvených (*Chudinka!* byla ještě uraženější; *Namoutě!* tomu nevěřím; *Hrome!* hodiny; *Co?* mluví nesprávně), poněvadž tak píše Vančura téměř důsledně.

Kromě jasných tiskových chyb opravujeme i chybné tvary zájmena já nebo on (zpravidla záměna čtvrtého pádu za druhý nebo třetího za čtvrtý) na str. 35, ř. 10 a 12; 37, 7; 53, 17; 196, 8; 259, 14; 335, 17.

Hrdina románu je Vančurou jmenován ve většině případů Alexej, někdy však Alexandr. Necháváme toto kolísání vlastně dvou různých křestních jmen, neboť není vyloučeno,

že Vančura, který dokonale rusky neuměl, pokládal jméno Alexej za zkrácené, hovorové jméno Alexandr. Nevyrov-
náváme ani přízvisko Fairbanks, které je určeno Luisi (Loj-
zfkovi), ale jednou (str. 49) Frickovi.

V textu jsme provedli proti 1. vydání tyto úpravy:
Str. 171, 4. ř. zdola: propast, jež vnuká *místo* již
334, 1. ř. shora: kníže chtěl *místo* nechtěl.

R. H.